

Broers Helmholt vermaken publiek in Burgum

Door Edwin Fischer

BURGUM – Geef Bart Helmholt het beste fierljepweer, een met honderden toeschouwers uitpailende fierljepaccommodatie en een enthousiaste en prikkelende commentator en een puke prestatie is gegarandeerd. Dat was althans de verklaring van broer Thomas Helmholt voor de winnende 19,55 meter van broer Bart. In diens kielzog pakte hij zelf met een p.r. van 18,80 de tweede prijs.

Het was wedstrijden lang huielen met de pet op voor Bart Helmholt. Problemen met de aanloop, de insprong of beide zorgden voor een ongekend matige periode voor Frieslands beste ljepper. Natsprong volgde

op natsprong. Zo ook maandagavond nog, tijdens de training. „Pas doe’t ik de pols in hiel stik tichter by de skâns setten hie, gong ik droech oer. Mar doe krige ik wol wer it goede gefoel.”

Dat zette Helmholt meteen door in zijn eerste sprong van de dertiende wedstrijd van het seizoen. In een ouderwetse stijl liet de politiemann zien dat hij het ljeppen nog niet verleerd is. De aanloop was goed, de insprong redelijk en het klimmen was daarna prima. Het zorgde voor een bijna perfecte sprong en een afstand van 19,55.

Zoals zo vaak in het fierljeppen was zo’n verre afstand in het begin van de wedstrijd doedelijk voor het verdere verloop. Alle andere topklassers – op

Oane Galama na, die er opvallend genoeg vanwege zijn vormcrisis voor koos de wedstrijd in Burgum te laten schieten – beten zich weer eens stuk op de naar later bleek winnende afstand.

Bart Helmholt zelf leek in zijn laatste sprong nog over die verre afstand heen te gaan, maar raakte jammerlijk uit koers. Het deerde hem niet. „Ast twa technysk goeie sprongen makkest, dan kinst sizze datst der wer bist. Ik ha no it gefoel dat ik de dip hân ha.”

In die laatste dreigende sprong, waar hij wederom de top van de 13,25 meter lange polsstok bereikte, leek het alsof de pols het zou begeven. De nieuwe carbonpols - de vorige

moest in de derde wedstrijd van het seizoen worden vervangen - is een stuk slapper. „Hy bûget folle mear. By dy leste sprong skrok ik my ek dea. Ik tocht dat er brekke soe. En dat is net goed, dan giest dochs tinken. It sil net de reden wêze werom wy de lêste wiken net prestearje, mar it hat wol ynfloed”, zei Helmholt.

Ook broer Thomas was zich gisteravond dood geschrokken. Maar dat had een andere oorzaak. De jongere Helmholt zat eigenlijk nog nooit helemaal bovenin de ultralange polsstok. „Dat makke ik no foar it earst mei, dat doe moast ik wol efkes slikke, hear.” Omdat hij helemaal uit koers ging, leverde het geen superafstand op.

Die kwam pas in de finale. Nogmaals helemaal de stok uitklimmend, maar weer scheef gaand, kwam hij tot 18,80. Een ruime verbetering van zijn oude persoonlijk record, dat op 18,32 stond. „No ha ik it gefoel dat ik der echt by hear, yn de topklasse.”

By de junioren wist Sjoerd Hobma met ook al een fraai persoonlijk record van 18,18 zijn eerste dagtitel van het seizoen te halen.

„Mar ik fyn de ôfstân wichtiger as de de titel. Benammen omdat hy foar it klassemint jildt.” Anna Jet Leyenaar pakte met 14,51 haar elfde dagtitel van het seizoen en Hans Ulco de Boer won de jongenscategorie met 16,40.